

ning kan vælge en videregående, helt fri uddannelse i de pågældende eller andre fag.

I § 22 er indsat en bestemmelse om, at eleverne skal have adgang til i studietiden at deltage i undervisningen i andre folkeskoler end i seminariets øvelsesskoler, og i § 23 stilles der krav om, at eleverne i mindst 3 måneder skal have en samlet *praktisk virksomhed* i en eller flere skoler.

Angående seminariernes *eksamensordning* indeholder loven stærkt ændrede bestemmelser. *Undervisningsministeren* udtalte herom ved fremsættelsen af lovforslaget bl. a.:

„Spørgsmålet om seminarieundervisningens afslutning, selve lærereksamen — jeg ser her bort fra småbørnslærerinde-seminarierne, der aldrig har haft nogen afgangseksamen og heller ikke vil få det efter forslaget — er det spørgsmål, hvorom debatten om seminariekommissionens betænkning har koncentreret sig. Jeg vil gerne straks understrege, at kommissionsflertallet — med hvilket jeg er enig — ikke stiller forslag om opgivelse af enhver bedømmelse af seminarieelevernes arbejde i seminarietiden, men foreslår en bedømmelse på en anden måde end den traditionelle med eksamination og censur i hvert enkelt fag.

For det første pålægger forslaget seminarierne inden udgangen af 2. klasse på det 4-årige seminarium — det er § 12, stk. 4 — og inden udgangen af 1. klasse på studenterlinien — det er § 15, stk. 4 — at foretage en bedømmelse af eleverne med henblik på udskillelse af de uskikkede. Dernæst skal der ved seminarietidens afslutning gives hver elev en af rektor efter forhandling med lærerrådet formuleret udtalelse om kundskaber og egnethed for lærergerningen. De egentlige afgangsprøver og antallet af karakterer på eksamensbeviset begrænses stærkt . .

Hvor prøve holdes, sker det under medvirken af særligt beskikkede censorer. Nogen hovedkarakter skal ikke gives, og spørgsmålet om, hvorvidt en elev har bestået eller ikke, afgøres af seminariets rektor i forbindelse med lærerrådet.“

Det skal tilføjes, at betegnelsen „rektor“ for lederen af et seminarium under lovforslagets behandling i folketinget blev ændret til „seminarieforstander“.